

Zpívání koled u Apolináře (již po 21.)

Kaple sv. Kříže patří mezi nejhodnotnější prostory celého areálu porodnice, zajímavé je, že je situována na sever, na jižní straně je v patře kůr s varhanami. Výstavbu areálu porodnice vedl Josef Hlávka, který dokončil porodnici v r. 1875. Užití sklípkových kleneb ve dvou patrech nad sebou (kaple se nachází nad vstupním prostorem) se podobá středověkým kaplím a je tu podoba Vlašskému dvoru v Kutné hoře. Uprostřed kaple se nachází mohutný pilíř, který působí dojmem něčeho dodatečného, co má držet padající arkýř kaple. Hlávka (jako hluboce věřící člověk) chtěl údajně tímto řešením kaple upozornit, že život, který v těchto prostorách začíná, není sám od sebe, ale od Boha.

Na horním obrázku jsou vidět nástěnné obrazy (z r. 1902) malířů A.Hörhera a A.Liebschera. Kompozice "Ze života Krista a Panny Marie" je podobná s hrobkou navrženou Hlávkou pro jeho choť Marii v Přešticích.

V Zemské porodnici u Apolináře pracovala manželka Vládi Kánského Libunka jako vrchní sestra. Po revoluci (1989) zorganizovala brigádu sester na vyklizení místní kaple, kde měla nemocnice svůj archiv a sklad nemocničního materiálu. Ještě tam byly staré varhany (místo el. pohonu se šlapaly nožně měchy). Po opravě varhan a důkladném úklidu se u varhan jednou mihnul Běda Novák a zkusil si na ně zahrát... šlo to. V sauně kde se sešli kamarádi vyslovil Standa Vaculík nápad zorganizovat v kapli zpívání koled. Sehnaly se koledy a po prvé zkoušce se sezvali známí z Jedničky a z Nohybu a první zpívání koled bylo na světě (to se odehrálo v r. 1991). Sestry v porodnici vedení Líbou Kánskou rozmnožily koledy, připravily kapli a staraly se o celkovou organizaci opakovanosti tohoto zpívání každým rokem. V průběhu dalších let zařídilo vedení porodnice úpravy kaple (vytápění, židle a prosklenou stěnu). Kardinál Vlček ji asi před 10 lety, po znesvěcení (za totality) znovu posvětil. Do kaple chodí pacientky se modlit a rozjímat za asistence jáhna z kostela sv. Apolináře. V kapli se křtít děti nemohou, protože podle římského koncilu se mají děti křtít, tam kam chodí do diecéze.

Po několika prvních úspěšných letech jsme tuto akci nabídli i kamarádům z TAKu. Termín konání domlouváme prostřednictvím Líby s dostatečným předstihem a zveřejňujeme jej jak na našich webových stránkách, tak i na stránkách TAKu. Přichází hodně kamarádů nejen z trasy, ale i z Pantakového společenství a nechybí v poslední době hodně dětí vyzbrojeni svíčkami, zvonečky a dobrou náladou. Počet lidí překračuje již číslici 100. Setkání před zpíváním a po jeho skončení jsou již vánočně, novoročně laděná. Většinou se začíná v 18 h, půjčují se namnožené koledy, které se na konci zase vyberou a uschovají v porodnici pro příští rok. Zpěváci z Jedničky, popř. ze spřátelených tras se soustřeďují na kůru kolem varhan ovládaných Bédou, připraví se šlapači měchů a po uvítacím slovu buď Ládi Dolejše, nebo Pavla Stulíka začne Běda hrát..... Poslední dva roky se díky iniciativě Jitky Warausové a Bědi nacvičilo zpívání rorát... Ostatní přítomní pod kůrem zpívají s sebou a akustika kaple spolu s rozzářeným vánočním stromem, svíčkami, zvoněním zvonečků a nádhernou architekturou kaple jsou příjemným prožitkem. Zpívání trvá 1 hodinu a po vzájemném rozloučení, menším úklidu se Jednička přesouvá do restaurace, kde pokračuje poslední slezina toho roku. Na této slezině se nás schází kolem 70 a přijíždí na ní mnoho kamarádů i ze vzdálených končin.

Sepsal Pavel Stulík (T1)

2.12.2012